RAPORT EDUCAȚIONAL

LUNA APRILIE 2019

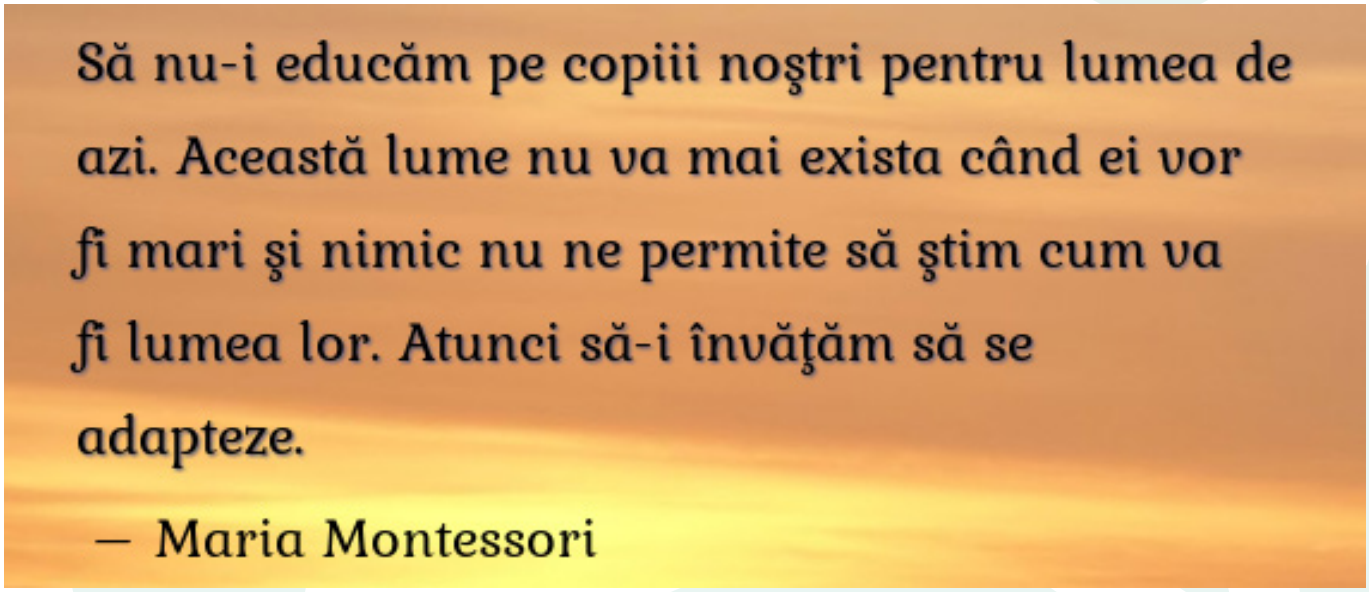

„…Regatul subconştientului nu se află, oare, în somn? Când suntem profund necăjiţi ne îndreptăm spre somn; pentru că în somn există vise şi nu realităţi; în somn există viaţă fără nevoia de a lupta. Somnul e un loc de refugiu, o retragere din lume. Poziţia corpului în somn trebuie, de asemenea, observată. Poziţia naturală a fătului nou-născut este aceea cu mâinile lângă faţă şi picioarele strânse. Dar, în unele cazuri, această poziţie este întâlnită chiar la persoane mature şi ea arată, se poate crede, o întoarcere la poziţia corpului din uter.

Alt simptom al regresiei poate fi accesul de plâns al copilului când se trezeşte din somn. El pare a fi speriat, ca şi când ar trebui să retrăiască acel groaznic moment care l-a adus în această lume neplăcută. Copiii mici suferă adesea de coşmaruri, iar acestea le sporesc destul de mult antipatia faţă de viaţă.

Mai târziu în viaţă, regresia se poate arăta ca o tendinţă de a se agăţa de ceilalţi, ca şi când ar fi groaznic să fii lăsat singur. Această ataşare nu e un semn al afecţiunii, ci al fricii. Copilul este timid şi vrea să stea mereu lângă cineva; de preferinţă mama. Nu-i place să iasă afară, ci preferă casa şi izolarea de lume. Orice lucru din lume care ar trebui să-l facă fericit îl umple de panică şi simte aversiune la gândul unor experienţe noi. Toate câte-l înconjoară, în loc să se dovedească atractive, aşa cum ar trebui, pentru o fiinţă în creştere, par să-l respingă şi dacă - din fragedă copilărie – copilul simte repulsie totală pentru mediul înconjurător de care depinde dezvoltarea lui, acest fapt, cu necesitate, îl împiedică să crească normal. Acest copil nu va dori niciodată să cucerească; şi nici să absoarbă lumea din jur pentru a o face parte din sine. Pentru el procesul de absorbire va fi mereu dificil şi niciodată perfect.

Ar putea fi numit o expresie vie a maximei: “Omul se naşte ca să sufere”. Totul îl oboseşte. Chiar şi respiraţia pare să-l coste un efort şi orice face este contrar înclinaţiei naturale.

Oamenii de acest fel au nevoie de mai multă odihnă şi somn decât alţii. Au, adesea, o capacitate digestivă scăzută. Ne putem imagina foarte uşor ce fel de viitor îi aşteaptă pe asemenea copii, deoarece aceste simptoame nu sunt tranzitorii; ele îi vor însoţi toată viaţa. Acest tip de copil plânge uşor, cere încontinuu ajutor, pare a fi leneş, trist şi deprimat. Când s-au maturizat, ei încă mai au o aversiune faţă de lume, ezită să întâlnească străini, sunt, în mod fundamental, timizi. Aceştia sunt oamenii inferiori în lupta pentru existenţă. În viaţa socială sunt lipsiţi de bucurie, curaj şi fericire".

(Maria Montessori, Mintea absorbantă, trad. Marcel, Căpraru, ed. A.P.A, 2006, Drobeta Turnu Severin, pag. 75 varianta electronică)

Grupa Nido

Mediul Montessori pregătit este împărțit pe următoarele secțiuni:
1. Viața practică
2. Activități pentru coordonarea ochi-mână
3. Activități ce țin de dezvoltarea limbajului
4. Artă
5. Muzică și mișcare

Activități de viață practică

Scopuri generale ale vieții practice:
• Crește independența funcțională a copilului
• Implică folosirea și rafinarea motricității fine
• Experiență activă în mediu
• Crește stima de sine și încrederea în sine Self-esteem, self-confidence, atitudinea "pot să fac singur"
• Cunoaștere - copilul învață cum funcționeaza lucrurile. Începem să îi arătăm mai întâi copilului lucrurile simple, de exemplu cum folosim mătura, și abia apoi trecem să îi arătăm lucruri mai complicate, tehnologie, cum ar fi aspiratorul, acesta fiind și procesul natural de învățare.

Activitățile care fac parte din viața practică se împart în 5 secțiuni:
- Îngrijirea personală,
- Îngrijirea mediului – în interior și în exterior,
- Mutarea mobilierului (masa și scaunul), folosirea covorașului.
- Grație și curtoazie,
- Mâncarea.

Exercițiile ce țin de îngrijirea personală conduc copilul spre independență, încredere în sine (pot să fac singur). În același timp învață și cum să folosească obiectele reale ce țin de mediul său înconjurător.

Îngrijirea personală

Copilul devine interesat de sine încă de la naștere, de propriul său corp, precum și de îmbrăcămintea pe care o poartă.

Activitățile care includ îngrijirea personală sunt: spălatul pe mâini, pieptănatul, suflatul nasului, curățarea pantofilor, spălatul pe dinți, îmbrăcatul/dezbrăcatul.

Spălarea cârpelor - este un exercițiu prin care copilul învață cum să spele cârpe/haine într-un mod sigur. Obține o mai bună înțelegere a îngrijirii personale, dar și a mediului. Această activitate se desfășoară într-o ordine logică, având o anumită secvențialitate.

Spălarea vaselor - este un exercițiu prin care copilul învață cum să spele vasele pentru o mai bună înțelegere a îngrijirii personale, dar și a mediului. Această activitate se desfășoară într-o ordine logică, având o anumită secvențialitate.

Îngrijirea mediului

Prin intermediul acestor activități copilul interacționează cu mediul său și devine responsabil de îngrijirea lui. Printre aceste activități sunt: măturatul, ștersul apei de pe podea cu ajutorul mopului, lustruitul oglinzii, spălatul geamului, lustruitul lemnului, ștersul mesei, spălatul mesei, ștersul prafului de pe plante, udatul plantelor, aranjarea florilor în vază, spălatul vaselor, spălatul cârpelor.

Ștergerea mesei - această activitate ajută copilul să învețe cum să șteargă o masă într-un mod sigur. Stimulează coordonarea ochi-mână, concentrarea și creșterea stimei de sine.

Măturarea - Scopul acestei activități este de a oferi experiența de a mătura. Copilul dobândește independență și își exersează mișcările coordonate.

Mâncarea

ctivități copilul interacționează cu mediul său și devine responsabil de îngrijirea lui.
Printre aceste activități sunt: măturatul, ștersul apei de pe podea cu ajutorul mopului, lustruitul oglinzii, spălatul geamului, lustruitul lemnului, ștersul mesei, spălatul mesei, ștersul prafului de pe plante, udatul plantelor, aranjarea florilor în vază, spălatul vaselor, spălatul cârpelor.

Decojirea și felierea ouălor - ajută la coordonarea mână-ochi, îmbunătățește concentrarea și rafinează lucrul cu ambele mâini. De asemenea, sporește stima de sine.

Decojirea și felierea castravetelui: - Scopul acestei activități este de a oferi experiența de a mătura. Copilul dobândește independență și își exersează mișcările coordonate.

Stoarcerea portocalelor - această activitate îmbunătățește lucrul cu două mâini, sporește concentrarea, coordonarea mână-ochi și stima de sine.

Activităti pentru coordonarea ochi-mână

Cutia cu pioni -are ca scop rafinarea mișcării de prindere, rafinarea coordonării ochi-mână, coordonarea mișcărilor în timp ce stau la masă, încurajarea și dezvoltarea independentei și discriminare spațială.

Cuburile - scopul este de a oferi limbaj specific, de a stimula concentrarea și coordonarea mână- ochi.

Suportul cu ax și bile - ajută la dezvoltarea motricității fine, îmbunătățește coordonarea mână-ochi și crește concentrarea și stima de sine.

ACTIVITĂȚI ÎN AER LIBER

încurajează copilul să își dezvolte imaginația și creativitatea, să își asume riscuri și responsabilități, să gasească singur soluții și să descopere plăcerea de a face anumite lucruri.

ACTIVITĂȚI DE GRUP

Prepararea de suc de portocale, plantarea semințelor, a florilor și confecționarea de iepurași de Paște

Cântecelul lunii Aprilie:„Roțile autobuzului”

https://www.youtube.com/watch?v=_ghS2180EBY

Cu drag
Adina, Denise, Tatiana și Alina